

приказва такъво лоше за село-то ти. А зашто това? Зашто-то всякой честитъ чловѣкъ си обыча село-то или града и му ся иска да го види честито, какво-то покрай добръ-тъ честь и прѣднинѣ на цѣло-то село и всяксоу да бѣде по-добръ.

А както ти ся свиди за село-то или за града, дѣто си ся родилъ и живѣнешъ, така трѣбува да тя болъ и за цѣло-то ти отечество, дѣто живѣятъ все отъ единъ сѣщый родъ твои братіе Българе, кои-то най-много отъ всички другы трѣбува да обычашъ и да милвашъ, и да ти е драго да видишь да цѣвне тая земя, коюж-то Господъ е отрядилъ за свръталище на твоя родъ; а това може да бѣде, ако вси, съ Божиѣ помощъ, ся трудимъ и работимъ. Всякой до что-то може, кой съ умъ, кой съ рѣцѣ, кой съ думѣ, кой съ пары, вси трѣбува да залѣгамы и настоявамы за да ни цѣвне отечество-то. Хора-та по другы мѣста и лоши-ты земи и блата сѣ обрънѣли на плодородны нивы и ходять та чернѣятъ по чюжды земи за да приберѣтъ и донесѣтъ что-то нѣма у тѣхъ. А нашѣ-тъ земѣ Господъ, — сполай му! — е благословилъ и надарилъ съ всякы добрины: по насъ има и плодородны нивы, и харны лозя, и широки зелены наши и горы, и хора трудолюбивы и ягкы по умъ и по снагѣ; а всичко това е голѣмъ изворъ за имотъ и за добруваніе. У насъ само наукѣ нѣма, а това ни и брѣка на всичко, това ни е и похвалило въ сиромашіѣ и нѣмотіѣ. За това и трѣбува най-напрѣдъ да ся опрятнемъ и да си напрягнемъ ума та да ся учимъ и да научимъ что-то сѣ измѣдрили добро друзи просвѣтени народи и что-то добро правять тѣи; зашто-то както чловѣкъ отъ чловѣка ся учи, така и народъ отъ народъ ся учи. Както на неукъ, невѣщъ и нера-